

A szegedi Lloyd a drágaság okairól.

(Saját tudósítónktól.) A Szegedi Lloyd Társulat február 20-án délelőtt 11 órakor tartja rendes évi közgyűlését. A választmány a közgyűlés elé jelentést terjeszt, amely az egyesület belső életére vonatkozó adatokon kívül a drágaság kérdésével is foglalkozik. A jelentés a többi között ezeket mondja:

— Az 1915. év hazánkban súlyos közgazdasági viszonyok között folyt le. Az 1914. év derekán megindult háború az 1915. év folyamán megszakítás nélkül baladit tovább és intenzívitás tekintetében mind tágabb teret nyert.

Ez a körülmény maga után vonta természetesen azt, hogy a *kereskedelem és ipar* — eltekintve a hadsereg részére való nagyobb arányú szállításoktól — mind szűkebb határok közé szorult, vállalkozási szellem pedig egyáltalában nem nyivánult meg. Az élelmiszerek, valamint az életszükségleti cikkek ára rohamosan emelkedett és az adott esetekben kiadott kormányrendeletek hatás nélkül maradtak, aminek oka részben a késedelmes intézkedésekben, részben a rendelkezések fogyciatékos végrehajtásában keresendő.

Az egész ország fogyasztó közönsége a *rendkívüli drágasági viszonyok* hatása alatt állott és csak a termelők jutottak ehha a kedvező helyzetbe, hogy a háborúnak kihatását ebben az irányban nemcsak nem érezhették, hanem határozottan anyagi gyarapodásukat idézte elő az, hogy terményeiket eddig nem észlelt magas áron értékesíthették.

Valamint jelentékeny anyagi eredményeket értek el azok, kik közvetlenül vagy közvetve a hadsereg ellátásával foglalkoztak, épen úgy a népszükségletek ellátására irányult üzletek is. Ugyanis részint a magas terményárak, részint a jelentékenyen emelt munkabérek következtében az alsóbb népoztály az eddigieknél aránytalanul nagyobb jövedelemhez jutott és így bevásárlásait is könnyebben eszközölte.

Az 1915. évi *termés* jónak ígérkezett, azonban az időjárás mostoha behatása alatt, az aratás közben és azt követőleg állandóan tartott esőzés következtében a minőség és mennyiségre való kilátások nem valósultak meg; — a tengertermés aránylag jónak mondható.

Az 1915. évi *paprikatermés*hez fűzött reményeket meghiúsította a hosszantartó esőzés, mely oly nagy károkat okozott, hogy a termelők kénytelenek voltak a csöves paprikának mintegy 40%-át műszáritás útján feldolgozni; a parikaárak szilárdan maradtak, mert az előző évi készletek teljesen elfogytak és e cikkben állandóan magas volt a kereslet, árcsökkenés csak a középfajokban volt észlelhető.

Zsiradékárú a magas sertésárak mellett csak korlátozott mennyiségben készült, zsiradékárak ugyszólván tavasztól kezdve lényegesen emelt árak mellett képezték adás-vétel tárgyát, a forgalom majdnem kizárólag a helyi fogyasztásra szorítkozott, kivétel csak kevés volt.

Szalámi mint hadiéllelmi cikk élénk kereslet tárgyát képezte, e cikkben magas árak jutottak érvényre az év végéig, amikor némi csökkenés állott be.

Az élelmicikkek és tüzelőanyagok ára eddig nem észlelt mértékben rendkívül magasra felszökött.

A megalakított Hadi termés r-t. mint az ország kifejezetten gabona és lisztbeszerzési forrása, majdnem abszorbeálja a magánkereskedést. Ugyanezt mondhatjuk a kormány közbenjöttével megalakult Korpa-központrol is.

Megemlítendőnek véljük jelentésünkben azt, hogy a háború tartama alatt létrejött kartellek és trösztök jelentékeny mértékben hozzájárultak az árak mesterséges felesigázásához ami a háboruban különben is előállott nagy drágaság fokozását határozottan elősegítette.

A válságos közgazdasági helyzet közepette és a háború miatt az építkezési ipar teljesen szünetelt és a vele kapcsolatos különböző iparágakban stagnáció volt.

Alkalomszerűnek véljük, hogy az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülésnek az 1915.

évben kifejtett munkásságát méltassuk. Ugyanis kellő elismeréssel kell adóznunk ezen egyesülés irányító tényezőinek a kereskedelem érdekeinek hathatós támogatásáért. A központi választmány elé legutóbb terjesztett adatok kétségbevonhatatlan bizonyítékát szolgáltatják annak, hogy az OMKE hivatását a kereskedelem javára a maga egészében betölti. Külön felhívjuk t. tagjaink figyelmét a bosnyák-hercegovinai központnak kiterjesztett működési körrel ellátott új szervére: a balkán központra, mely a keletre gravitáló kivétel magyaranyu fejlesztését tűzte ki célul maga elé és ide irányuló működésével bizonyára nagy hasznára lesz kereskedelmünknek.

Mély megilletődéssel jelenti még a választmány, hogy az elmúlt évben *Brecher Albert, Csányi János, Holländer József, Kardos Jakab, dr. Kohn Bernát, Kövári Miksa, Lövész Antal, Máté Ignác, Rényi Gyula, Schwartz Izso, Taussig Adolf* tagok az élők sorából ki-döttek. A közgyűlés igazgatót és egy választmányi tagot választ. A vagyonkimutatás 28969 K 89 fillérrel zárul a jövő évi költségeloirányzat 12413 korona 85 fillér.

HIREK

0000

A török Vörös Félhold képeslevelezőlapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

Igazgató úr

kérem, miért játszik a szívennem, miért ment el ma délelőtt a rendőrségre bejelenteni, hogy felhagy a kabaré igazgatással. Én már régen ismeem önt és tudom hogy nehéz fin, akit holmi drótkadály vagy farkasverem nem riaszt vissza a kabarétól. Miért tette hát ezt velem, miért. Emlékezhet rá, hogy én állandó látogatója voltam, ha jeges eső eset is felkerestem. Olykor a pénzhány réme orgiákat ült nevetségesen lapos bugyellárisom fölött és mégis, ha fiz körmömmel kapartam is össze a feketére valót, benéztem a lokálba. Már régebben sejtettem, hogy ön különös gondolatokat rejt agya mélyén, mert csak mindenre elszánt kabaré-direktor engedheti meg magának azt a lukszust, hogy egy nézőnek az egész műsort előadassa. És ön megtette ezt nekem, lehetővé vált, hogy én rövid félórára multimilliárdosnak képzelhesem magam, aki előadást rendeztet magának, hogy petyhüdt idegeit felvillanyozza. Magának egy kézmozdulatába került az egész, — meg száz korona napi kiadásába — és én duslakodtam a gyönyörben.

De hagyjuk a szentimentalizmust, beszéljünk komolyan. Tényleg olyan utolsó hely volt az a kabaré? Én nem hiszem, bár ön mindig hangsúlyozta, hogy ennél alacsonyabb nívójú előadást még nem látott. Hát, lássa, nem is olyan rossz volt a műsor. Az egyik kisasszony táncolt, — zöld fény —, amásik urnő szintén és még sok urnők és kisasszonyok produkáltak magukat, ha rosszul ment az üzlet, előttem, ha megindult az üzem, akkor összesen három ember előtt. Most már bevallom azt is, hogy én néma csodálattal bámultam önt mindig, nem ment be a fejembbe, hogy bir olyan jól megélni a ráfizetésekben. Mikor önt megkérdeztem, rava-szul mosolygott, persze kinevette az üzleti ügyekben való járatlanságomat.

Hallom, hogy a katonai parancsnokság fényes segédlete mellett parentálták el a mulatót megtiltották a tiszteknek, hogy odajárjanak. Há ez nem helyes. Nem helyes azért mert a tiszték ott mándig olyan szolidan mulattak, mintha a Sacre-Coeur zárda növendékei közül kerültek volna ki. Ha jól tudom pezsgőt csak főhadnagytól felfelé és Törleystől lefelé szolgáltak fel. Gardinettót nem lehet kapni, — pedig más lokálban ez a fő vüreni cikk — a vi-

rágárus asszony a jobb képű katonákat ingyen dekorálta gyöngyvirággal. Ön pedig, ha jól akart mulatni és azt óhajította, hogy a vendégei is kellemes hangulatba ringassák magukat, be-iltotta az előadást, gyszerűen nem léptette fel a művésznőket, nem engedte meg, hogy táncoljanak. Ilyenkor az összes hercegnők egy eled-dig ismeretlen és a mai nehéz viszonyok között nehezen meghonosítható társasjátékot üztek. A helyiségben található összes gyufát összeszedték és egyenkint elgyújtogatták...

Emlékszem még arra is, hogy vendég híjján mivel mulattatta magát a személyzet. A főpincér fogadást kötött a kasszalünderrel, hogy kilenc kávét felszolgál egyszerre. Mindenki lélekzetvisszafojtva leste a produkció végét, — nagy teljesítmény kilenc kávé egy kézben — amely a főur teljes győzelmével végződött. Ez után a mutatvány után a főpincér pofonvágtat a kisasszonyt, joga lehetett, hiszen ebbe fogadtak.

Engedje meg végül, hogy tiszteletteljes kérelemmel járuljak az ön nevében a katonai parancsnoksághoz és kérem, hogy a tiltó rendeletet hatályon kívül helyezze. Jöjjenek ismét a bájos kicsi nők, rugják oldalba a cipőjük hegyével a színpad nagy ivlámpáját és szeressék a tiszteket hadapródtól felfelé, még a kadet aspiránsokat is beleszámítva. Ugy legyen.

— **Miniszterek bécsi utja.** Budapestről jelenti tudósítónk: Gróf *Tisza István* miniszterelnök, báró *Harkányi János, Telezsky János* és *Ghillány Imre* miniszterek szombaton Bécsbe utaznak, hogy az osztrák kormány-nal gazdasági kérdésekben ismét tárgyaljanak.

— **Egy hónap alatt 54000 korona bevétellel kevesebb.** Péntek délután négy órakor a javadalmi bizottság ülésén *Balogh Károly* elnök jelentést tett a január havii üzleteredményről. 1916. január havában állami ital-és husifogyasztási adóból 2896273, kövezet-vámdíjban 1506613, partjavadalmi díjban 25666, vágóhiddíjban 1685020, vízvezeték-díjban 543845, gőzfürdő használati díjban 622112 korona volt a bevétel. Tavaly januárban 15489455, az idén 100847. — korona bevétel volt, a különbség tehát körülbelül 54000 korona.

— **Kelemen Béla elmaradt interpellációja.** Budapesti tudósítónk telefonálja: Dr. *Kelemen Béla*, Szeged országgyűlési képviselője interpellációt jegyzett be a Szegeden átutazott cseh katonák viselkedése miatt. A képviselőház pénteki ülésének folyamán Kelemen felkereste gróf *Tisza István* miniszterelnök és *Beöthy Pál* képviselőházi elnök és hosszasan tárgyaltak vele. A tárgyalás eredménye az lett, hogy Kelemen interpellációját törölte az interpellációs könyvből, miután megnyugtatót nyert arra vonatkozólag, hogy az említett ügyben szigorú vizsgálatot indítottak.

— **Szigoruan ellenőrzik a gabonarekvirálást.** Dr. *Cicatricis Lajos* főispán és dr. *Somogyi Szilveszter* polgármester visszaérkeztek a fővárosból, ahol csütörtökön délután a belügyminisztériumban tartott lisztankéten vettek részt. Az ankéten arról volt szó, hogy minden magyar állampolgár, akinél közélmezési célokra lefoglalt liszt van, tartsa kötelességének a bejelentett mennyiséget a hatóság felszólítására hiány nélkül beszolgáltatni. Különösen a gabona- és rozstermő vidékeken kell ezt a rendelkezést betartani és szigoruan ellenőrizni fogják, nehogy a lisztben szűkölködő vidék elől a gabona elvonas-sék. Azokat, akik a bejelentett mennyiséget